

zu P. 5,4,30. ÇAT. BR. 11,1,6,34. TBR. 1,5,2,4. TS. 1,6,10,5. कनीयं-
स्, स०, भूयंस् 5,7,10,3. °वर्त् adv. gleich viel 2,5,8,4. समावृतपश्चना प्र-
जायमानानाम् 5,1,4,3. KATH. 11,3, 19,2. समावृत्वे दतिणा नयेषु: Āc. v.
Ça. 9,1,10.

समावृत्वं (vom caus. von वर्त् mit समा) n. das Heranziehen, für-sich-
Gewinnen DAÇAR. Comm. 187,6.

समावृत् (von वर्त् mit समा) m. Wiederkehr: लोके मर्त्यानाम् MBU. 11,
168. unter den Beiww. Vishnu's 13,7032.

समावृत्वं (wie eben) n. die Heimkehr des Schülers nach vollendeter
Lehrzeit M. 2,108. Verz. d. B. H. No. 321. 862. 1020. 1031. Verz. d.
Oxf. H. 86,b,8. 9. Verz. d. Cambr. H. 68. ÇAKH. zu KHĀND. UP. S. 318.
BHĀG. P. 5,9,4. SARVADARÇANAS. 124,2. 5. 125,14. अचिरनिवृत्° adj.
KULL. zu M. 2,138. कृत्° adj. zu 6,1.

समावृत्वनीय (von समावृत्वं) adj. auf die Heimkehr bezüglich KAUÇ. 42.

समावृत् (vom 1. वर्त् mit समा) adj. herbeiführend, bringend, bewir-
kend: लज्जा° SUÇR. 2,147,18.

समावाय (von 2. वर्त् mit समा) m. das Vermengen der Feuer, ein Opfer
wobei dieses stattfindet Āc. Ça. 4,1,9. — MBU. 7,4339 fehlerhaft für
समावाय.

समावाय m. = समवाय (die Verlängerung durch das Metrum ver-
anlasst) Zusammenkunft, Versammlung; Schwarm, Menge; Verbindung,
Aggregat BHĀG. zu AK. 2,5,40 nach ÇKDR. RĀJ.° MBU. 1,7066. वीर्°
3,508. देव० 13,3889. शतभानाम् 5,591. नानाशत्र० m. und auch adj. 7,
4339 (°समावाय ed. Calc.). 7351. 9,531. गुणानाम् R. GOR. 1,1,103. स-
र्वलिङ्ग° SUÇR. 2,401,14. कर्म° BHĀG. P. 2,8,14.

समावाय (von 5. वर्त् mit समा) m. Aufenthaltsort: गङ्गसंघ° MBU. 3,
11562. am Ende eines adj. comp. PĀNKAT. 160,8. — In der Inschr. bei
COLEBR. Misc. Ess. 2,307 ist °समावासित (s. u. dem caus. von 5. वर्त्
mit समा) st. °समावासात् zu lesen, nicht °समावासो ऽत्र, wie HALL im
Journ. of the Am. Or. S. 7,37 annimmt.

समावृत् s. u. वर्त् mit समा. Davon समावृत्क = समावृत् ÇABDAR. im
ÇKDR. असमावृत्क s. u. घ्रसमावृति.

समावृति f. = समावृत्वं MBU. 12,8576.

समावृश (von 1. विश्रृं mit समा) m. 1) das Hineintreten, Hineinfahren
BĀLAB. 16. — 2) das Zusammenfallen so v. a. Aufgehen in: एकान्तर०
RV. PRĀT. 3,2. परस्पर० HARI. 14396. — 3) das Zusammenfallen so v. a.
gleichzeitiges Eintreten, das neben-einander-Bestehen: तोषापायदि० MBU.
14,2716. DAÇAR. 3,13 = SīH. D. 293. P. 4,4,1. VĀRTT. 1. SCHOL. zu 2.
3. 5,1,122. VĀRTT. KAIIJ. zu P. 8,2,86. KĀC. zu 84. SCHOL. zu 4,1,130.
5,1,120. SīH. D. 94,14. SARVADARÇANAS. 44,11. fg. KUSUM. 16,20. — 4)
das Zusammenfallen so v. a. Uebereinstimmen mit Uggval. zu UNĀBIS.
1,108 (S. 26, Z. 4,13). — Statt वृक्षिवीरसमावृशे HARI. 15788 liest die
neuere Ausg. °वीरे समावृशः; die richtige Lesart wird wohl समावृश्य
sein.

समावृश (von 2. व्रश् mit सम्) m. das Essen, Geniessen P. 6,2,71, Schol.
समावृश् adj. gemischt: Soma RV. 4,30,2. — Vgl. आशिर्.

समावृय (von 1. व्रित् mit समा) m. am Ende eines adj. comp. f. आ. 1)
Verbindung, Anschluss an: पुत्रिसमावृयसंप्रवृद्धवित् VARĀH. BHĀG. 14,

5. °समावृयात् in Folge von, vermöge MBH. 1,3169. R. 4,20,14. Verz.
d. Oxf. H. 49,b,16. am Ende eines adj. comp.: सदृशजनसमावृयः कामः
MĀRĀB. 127,20. — 2) Zuflucht, Zufluchtsstätte SPR. (II) 6852. KĀM. NI-
TIS. 8,59. समावृय दुर्गमाङ्गुष्ठिं वा सायुसंयतम् 60. सदृतिथिप्रियो रा-
त्रावागताना समावृयः MĀRĀK. P. 61,6. KATHĀS. 117,76. कलिविद्रवित-
स्यैको यो (निषधे नाम देशः) धर्मस्य समावृयः 104,81. RĀEA-TĀR. 6,303.
SPR. (II) 4822. गृहे तत्र हि दिष्टानमशेषाणां समावृयः MĀRĀK. P. 80,89.
— 3) Wohnstätte, Aufenthaltsort: कुतपस्त्वनः PĀNKAT. 126,2. am Ende
eines adj. comp.: पञ्चकाङ्गि० Bewohner von KATHĀS. 48,63. बनराजि० (मगा॑):
R. 4,13,9. जुहू दुर्गसमावृयाम् so v. a. befindlich —, gelegen in 54,13.
— 4) Beziehung, Bezug BHĀG. NĀTJAÇ. 18,43. am Ende eines adj. comp.:
कथा धर्मसमावृया sich beziehend auf, betreffend MBH. 3,18413. VARĀH.
BHĀG. S. 104,62. — 5) das Stichbegeben nach, in: ग्राएयसमावृयोन्मुख RĀGH.
8,12. — 6) MBH. 3,11242 vielleicht fehlerhaft für समावृय d. i. 2. सम
+ आ॑.

समावृयणीय (wie eben) adj. zu dem man seine Zuflucht nehmen muss
PĀNKAT. 134,15. in dessen Dienst man sich begibt so v. a. Herr (im
Gegens. zu समावृयति) Diener SPR. (II) 5449.

समावृयिन् (wie eben) adj. einnehmend (einen Platz), in Besitz von
Etwas gelangend: सूत्रामविष्टराध० RĀEA-TĀR. 1,100.

समावृष्टि (von 2. व्रिष् mit समा) m. Umarmung: ऋषेषुपेत्य MBU. 1,
7536. SPR. (II) 6833. MĀLATIM. 138,12.

समावृष्टिः n. dass. PĀNKAR. 1,3,48.

समावृष्टास (von 1. व्रिष् mit समा) m. 1) das Aufathmen, Sichberuhigen,
gutes-Muths-Werden R. 2,60 und 3,63 in der Unterschr. Verz. d. Oxf.
H. 13,a,4 v. u. — 2) Trost: तं ज्ञातीनां समावृष्टासः MBH. 2,1513. 3,14155.
मूर्तिधर् KATHĀS. 13,181.

समावृष्टासन (vom caus. von 1. व्रिष् mit समा) n. das Tröstest R. GOR.
2,60 in der Unterschr. PĀNKAT. 162,18. Trost VIKR. 26,17.

समावृष्टास्य (wie eben) adj. zu trösten R. 2,4,22. R. GOR. 2,31,13.
KATHĀS. 51,208.

समाप्त (von 2. व्रप् mit सम्) m. am Ende eines adj. comp. f. आ. 1)
Zusammenfassung, Zusammenfügung, Vereinigung, Verbindung: क्लेम-
त्तशिशिरयोः AIT. BR. 1,4. 3,41. ÇĀNH. BR. 5,4. सर्व० KĀTJ. ÇA. 12,6,
15. LĀTJ. 2,6,4. 10,12,14. KHĀND. UP. 6,4,7. R. 7,94,6. SARVADARÇANAS.
140,22. दण्डसमाप्ता वीणा ÇĀNH. ÇA. 17,3,9. समाप्तेन insgesamt M. 7,
202. — 2) eine kurze —, gedrängte Darstellung: = संतोष H. 1432. an. 3,
758. MED. s. 43. HALJ. 4,81. MBH. 3,10554. SUÇR. 1,2,3. समाप्तव्यास-
पेणतम् BHĀG. P. 1,9,27. VARĀH. BHĀG. S. 61,4. इति तत्समाप्तः 68,94.
°कृत् 47,2. विस्तरैश्च समाप्तेय MBH. 1,27. व्याससमाप्ताच्याम् 3,67. समाप्तेन
in Kürze, mit kurzen Worten KAUSH. UP. 2,15. M. 2,25. 3,20. 9,101.
12,39. SPR. (II) 5272. BHĀG. 13,3. 18,50. BHĀG. NĀTJAÇ. 18,40. SUÇR. 1,
112,13. 2,146,6. BRAHMA-P. in LA. (III) 49,6. Verz. d. Oxf. H. 50,a,12.
BHĀG. P. 2,7,50. PĀNKAR. 2,3,46. IND. ST. 1,13,3. समाप्तात् dass. HARI.
8367. VARĀH. BHĀG. S. 12, Anf. 56,31. समाप्ततम् dass. 1,5. 8,52. 60,22.
68,417. M. 1,68. 89. 7,156. BHĀG. 13,18. R. 4,34,7. 5,56,49. SĀMKHJAK.
53. SUÇR. 1,124,19. WEBER. GJOT. 24. VIKR. 19,10. KATHĀS. 25,65. TATT-
VAS. 25. व्याससमाप्ततम् MBH. 12,1296. am Anf. eines comp. ohne Fle-